

LA PATRIA CATALANA.

SETMANARI DE LITERATURA, CIENCIAS, ARTS E INTERESSOS LOCALS.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.

VALLS: trimestre. . rals 9.
Fora » . . » 9 y 1/2.
Un número sol. . . » 1.

ADVERTENCIA.

No 's publicará cap escrit sense la firma del autor com tampoch se retornarán los originals que no 's inserten.

PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ.

VALLS: Administració carrer de San Olaguer, 11.
Barcelona: Teixidó y Parera, Pi, 6.
Los demás punts remetent l'import de la subscripció en sellos de correu

ANY II.

VALLS 27 MARS DE 1881.

NÚM. 8.

CRÓNICA.

Dilluns al matí una brigada de pagesos estava desfent las antostas d'argila que s'habian fet construir temps atrás so pretext de que no s'escapessan aigües de la mina de la Vila. Durrant lo treball hi comparegué un dependent de la Autoritat y prengué los noms dels operaris que s'ocupaban en aquella obra que 's desfeya per ordre del representants del Reguiu del Pi á qui sembla estava perjudicant.

Al ensandemá á un quar de tres de la tarde, alguns senyors de la Junta d'aigües de esta Vila, concejals, y los representants del sobredit reguiu, se reuniren sobre lo terreno de la obra y estudiaren, junt ob lo perit facultatiu del municipi Sr. Castellet, los medis que podian adaptarse á conseguir que ni los que disfrutan de las aigües de la Vila ni los del reguiu poguessin perjudicarse uns á altres.

S'acordá aixecar lo nivell de l'antiga y esmotxada resclosa que en lo torrent té lo reguiu, alsant aixís lo nivell de las aigües.

Celebrem que aquestas cuestiones se ventilin sobre lo mateix terreno, ab coneixement de causa, y ab la bona armonia que deu regnar entre personas il·lustradas y amants de la justicia, y desitjariam hagues-

sin estat acertats ab los medis que s'han adoptat.

Dimecres passat cridaba l'atenció dels vehins dels arrabals de Misericordia y de Sant Joan, que lo cotxe dels morts, ab un luxos ataut, portés direcció contraria á la que naturalment debia seguir per anar al cementiri.

Era que se derigia al vehí poble de Alió conduhint lo cadavre del Sr. Mateu Vallvé (Q. E. P. D.), propietari de aquella localitat, qui, trobantse accidentalment en esta, morí despres de una curta malaltia habent disposat esser enterrat en son poble natiu.

Per indisposició de un dels actors no 's representá, lo dimecres, en lo Teatre, la funció que s'habia enunciat.

Sabem que terminadas que siguin las representacions de *La Passió* hi ha lo proposit de posar en escena alguna de las produccions del modern teatre catalá.

La empresa 'n treurá profit.

Dijous prengué possessió lo nou Ajuntament del vehí poble de Alió, nombrat d'ordre superior.

Segons ens han dit, aquella corporació tracta de passar comptes y suprimir gastos, comensant per donar lo passaport al Secretari existent y pagar quant abans lo que deu per concepte d' ensenyansa.

Per mes bons desitjos que tingan los elegits, dptem que pugan sortir airoso de sos projectes. La població de Alió tal com avuy está montada l' administració, y tal com son las lleys, no arribará may á saldar los presupostos sens déficit, porque careix de medis de vida propia, y no li bastan de cap manera los recursos que li permet la ley.

Lo únich medi quels queda, y no fore estrany adoptessin, es la agregació á algun poble colindant.

Com temps enrre ja alguns vehins de dit poble preguntaren al ajuntament de Valls si arribés lo cas de volerse agregar á aquí, que hi dirian, y nostre ajuntament respongué favorablement; no dptem ni un moment, que, si tenen lo mateix pensament, se acullirá favorablement per segona vegada tal petició que recauria indisputablement en benefici de las dos parts. De vehins de Valls terratinents de Alió n' hi ha 107 lo qual diu ben clar lo lligadas que ja estan las duas poblacions en quant á interessos, y per las cuestiones d' aigües no cal dirho, puig es recent lo dato que podriam aduhir en demostració.

Los lectors ja deuen saber que aquí s' estan obrin los fonaments pera la futura estació del ferro-carril de esta á Vilanova y Barcelona.

¿Será estació de terme ó de pas?

Mes clar. Lo ferro-carril cap á Madrid ¿pasará per aquesta estació ó no hi pasará?

Si mirem las dimensions que se li donan, se creurém que es estació de pas, puig las té tan reduhidas que ab prou fenyas arriban á la mitat de altres que son de pas establertas en la mateixa via. Si recordém las paraulas que en cert circol pronunciaren personas que no solen soltarlas sens com vá ni com vé, també habem de creurer que la estació senyalada será de pas, es dir que la

projectada via á Madrid pasará per ella. Mes si habem de donar crédito á lo que la veu pública pregona, la estació es de terme, la via á Madrid no arrencará d' aquí. Valls no estará sobre la *línea* general de Barcelona á Madrid sino unida á ella per medi de un ramal.

Aixó ha produhit profunda sensació en esta Vila, y creyém que es gran lo descontent. No obstant, tenim fundats motius pera creurer que tot quan diu la veu pública es infundat, puig que encara no está resolt per ahont pasará la via á Madrid, ni tampoch d' ahont arrencará.

..

Abans de la vinguda del nou governador de esta provincia Sr. Faustino A. Velledor corrian rumors de que s' cambiaria l' Ajuntament, mes ara han calmat vejent que lo temps no 'ls confirmava.

Per si acás ve 'l dia de verificars un cambi, desitjariam, que, los que 'ns donguessin nous concejals s' inspiressin en lo be de la població en general. S' hem de fer cárrech de que los Ajuntaments son corporacions administrativas y com á tals s' ha de anar á buscar homes de administració, preferint sempre als que per sos antecedents s' els hi reconeix independencia de carácter, rectitut ab lo obrar, y cap mira particular.

Los Ajuntaments son per los pobles, lo que los administradors per los duenyos de moltas fincas. L' honradés personal, l' activitat, la aptitud y lo bon desitj de servir á sos representats, constitueixan las mellors dots que s' els pot demanar.

..

Cridem la atenció del nostres lectors sobre la alocució que lo *Instituto de Fomento del Trabajo Nacional* ha dirigit als contribuyents y classes productoras de Espanya. Nosaltres l' hem reproduhit traduintla á nostre habitual llenguatge, per que estem d, acort ab son esperit.

RELIGIOSA.

En l'esglesia parroquial de SANT JOAN BATISTA, comensan avuy las quaranta horas, estan esposat Nostramo desde las set del matí fins á las vuit de la nit.

A dos cuarts de sis de la tarde se resará lo Santíssim Rosari y 's cantarà lo trisagi; seguirá lo punt doctrinal, sermó, lletanias, *tantum ergo*, benedicció y reserva.

En los demás dias estará esposat S. D. M. desde las set á dos cuarts de dotze del matí celebrantse las corresponents missas ab esposició y reserva, cantantse ofici solemne á dos cuarts de deu. Per la tarde se esposará á dos cuarts de quatre, reservantse á las vuit. Lo reso del rosari seguit de meditació, trisagi, sermó, lletanias, *tantum ergo* y reserva se comensará á un quart de set de la tarde.

REFLEXIONS SOBRE 'L LUXO.

La veritat, fins avuy dia no me hi trencat gaire lo cap en buscá un remey contra 'l luxo, ni estich cert de que en un gran poble sia susceptible de remeys ni que 'l mal sia en si mateix tan gran com lo representan. Suposem que per luxo s'enten tots los gastos supérfluos, y examinem desseguida si las lleys destinadas pera evitár tals excessos poden tindre efecte en una gran població, y si en lo cas de sa execució seria lo poble generalment mes feliç y mes rich. L'esperança d'arribá un dia á pogué procurarse los objectes de luxo, ¿no es, per ventura, un gran alicient pera lo treball y pera la industria?

Me recordo de la següent anécdota:

Un carretér que feya 'l viatge entre Valls y Vilarrodona, nos havia fet un favor, per lo qual rehusá admétrer cap recompensa. Sapiguent ma mullé que tenia una filla, li enviá de regalo un mocadó de moda. Tres

anys després lo mateix carretér se trobava á casa ab un vell pagés d'aquell mateix poble, ab quí, entre altres cosas, sortí lo mocadó y lo molt que havia agradat á sa filla; pero anyadí, es un mocadó que ha costat ben car al poble.—¿Cóm?—Perque quan ma filla se presentá ab éll á plassa, fou de tal modo admirat, que totas las jovenetas resolgueren encarregarne d'iguals á Valls, y la meva dona y jo hem calculat que lo tot no pot haver costat menos de duas doblas de quatre.—Y bé, li replicá 'l pagés, acabeu de contá l'història: jo penso, n'obstant, que 'l tal mocadó ha sigut un present ventatjós pera tots nosaltres; perque las jovenetas que tot lo sant dia s'estaban com estaquirrots sense fer res, se dedicaren desde allavors á fer mitjons y samarretas pera vendrerlas á Valls, á fí de tenir ab que comprá mocadors y cintas; y vos sabéu que aquest ram d'industria continúa y promet adquirir molta mes importancia.» En suma, lo resultat d'aquesta mostra de luxo no 'm desagrada, perque las jovenetas del poble son avuy mes felissas adornantse ab bonichs mocadors, y los habitants de Valls estan mes contents perque se 'ls abasteix de mellors mitjons y samarretas, y en major escala.

En nostres pobles se presentan quissequantas ocasions de fer fortuna. Alguns dels que s'enriqueixen son prudents, viuen ab economía y conservan pera sos fills lo que han guanyat. Pero altres, vans, desitjosos d'ostentá sas riquesas, cometen extravagancias, y s'arruinan: las lleys no alcansan á evitár aquestos inconvenients, que no sempre son perjudicials al públich. Un duro gastat supérfluament per un boig pot cáurer á mans d'un judiciós que sápigam emplearlo mellor que aquell; així donchs, aquest duro no s'haurá perdut. Un home orgullós sens judici s'edifica una hermosa casa, l'amoble ab magnificencia, gasta prodigament en ella y s'arruina en pochs anys; pero 'ls mestres de casas, fusters, ferrers y demás artesans que hi treballaren guanyaren ab que mantindrer sas familias; lo arquitecte cobrá lo fruyt de sa combinació y

treball y la industria ha sigut fomentada; enfi, la fortuna d' un malgastador ha passat repartida á mellors mans.

Es positiu que certa classe de luxu pot acarrear mal tant al públich com als particulars; com, per exemple, la nació qu' exportés sos bestiars y robas pera importar vi y cervesa, mentres que la major part de sos habitants no tinguessin pera menjar mes que guixas y 's trobessen sens camisa; perque en aquest cas no hi hauria cap classe de diferencia entre ella y l' insensat que deix morir de fam á sa familia y ven sa roba pera emborraxarse.....

Un aritmétich polítich ha calculat, que si cada individu de la societat empleés solsament quatre horas per dia en algun treball de utilitat inmediatea pera la vida, lo resultat bastaria no solsament per atendre totas las necessitats, sino fins pera procurarse moltes mes comoditats; que la pobresa 's des-terraria de la terra y que las vint horas restants podian dedicarse al recreo y descans: ¿D' ahont prové donchs tanta miseria? De que un gran nombre d' homes y donas passen lo temps en treballs que, lluny de proporcionar pera tindre comoditats, no donan ni pera 'ls objectes mes indispensables, ni pera los objectes de luxu. Aquesta classe d' individuos, reunida á los que no fan res, consumeixen los objectes de primera necessitat que produeixen los que treballan. M' explicaré.

Los primers elements de la riqueza s' obtenen de la terra y del aigua per medi del treball. Tinch un trós y en éll hi cullo blat; si ab aquest blat mantinch una familia que en rés s' ocupa, quan lo grá s' haurá acabat al cap del any no 'm trobaré mes rich de lo qu' era al principi. Si, per lo contrari, mentres mantinch los individuos que comsan ma familia, ocupo á uns en filar, á altres en tallar llenya y serrar taulas, en fer mahons pera construí casas, en teixir géneros, etc., me quedaré lo equivalent del blat, y al cap de l' any estaré tots mellor vestits y allotjats. Però si un hom aquí mantinch, en lloch de ocupar-lo en fer mahons l' empleo en tocá 'l violí, lo pá que menja

es perdut y res queda de sa industria pera aumentá la riqueza y la comoditat de ma familia; seré, puig tan pobre com ans, á menys que 'l reste de la familia no treballi més ó mengi méns pera omplenar lo déficit que ocasiona 'l violinista. Donéu una mirada pe 'l mon y veuréu molts millions d' individuos ab las mans á las butxacas ó quan més fent molt poca cosa, al pás que hi há demandas d' objectes necessaris y útils á la vida. ¿Sobre quina base descansa aqueix comers por lo qual 'ns barallém y destruim mutuamen? Sobre las fatigas de molts millions d' homes que s' esforsan pera satisfacer los mes supérfluos capritxos, que es precís conquistar á costa de mil perills, al través de las continuadas exposicions del mar. ¡Quánts afanyes pera construí y equipá las grants embarcacions que van á la Xina y á la Arabia á buscá té, caté y perfums, á las Indias orientals especies, y á la América sucre, indi quina y tabaco. Veus aquí cosas d' eixas que no poden dirse necessitats de la vida, suposat que nostres antepassats vivian. y ho passavan guapament sens ellas.

Peró, 'm preguntaréu, si tants brassos ocupats avuy en creá, fabricá y trasportá objectes de luxu, ¿podrian subsistir dedicant-se unicament á la producció de la primera necessitat? Si. Lo mon es molt extens y encára queda una gran part pera cultivar. Entre Asia, África, América, Oceanía y Europa hi há bastants milions de jornals de terra sens cultivar.

N' obstant aixó, s' experimenta algun consol al notar, que, en suma, la massa d' industria y de prudencia entre 'ls homes supera á la de la vanitat y la bojería. D' aquí resulta eix augment de bons edificis, de camps ben cultivats, de ciutats populosas y ricas que cubreixen tota l' Europa, y que en vá s' haurian trobat fá alguns anys; y tot aixó á pesar del contínuo desencadament de furiosas guerras, que ab freqüencia han destruit en un sol instant lo treball de molts anys de pau.

Una reflexió, y acabo. Casi totas las parts de nostre cos exigeixen algun gasto. Se necessitan sabatas pera los peus, mitjas pera

las camas, vestits pera 'l resto del cós, y un aliment abundant pera l' ventre: *nostres ulls*, encar que sobremanera útils, no demanan quan més, sino l' ajuda poch costosa d' *un parell d' ollerars*, compra que no arruinará gaire nostra fortuna; pero *los ulls dels altres* son los que nos arruinan. Si tot lo mon fos cego, menys jo, no tindria necessitat ni de grans vestits, ni d' hermosas casas, ni de luxosos mobles.

B. F.

A LAS CLASES PRODUCTORAS

Y CONTRIBUYENTS D' ESPANYA.

Lo *Instituto del Fomento del Trabajo Nacional* se creu obligat á cridá l' atenció de las Lligas de contribuyents y demás Asociacions económicas d' Espanya, la del país productó en general, vers, l' inmensa gravetat d' una de las cuestiones que s' agitan en aquets moments: la qüestió arancelaria.

Se pretent del Govern lo plantejament immediat de la Base 5.ª de la Lley d' Arancels de 1869, suspesa en 1875; y que en consecuencia, cap dret protector excedeixi del 15 per 100 desde 1.^r de juliol del present any; es d' advertí que eix 15 per 100 seria nominal, dada l' estructura del Arancel vigent.

En auxili d' aquesta pretensió se invocan los intereses de l' Agricultura, los del Comerç, los de l' inmensa majoria de las clases sociales, suposant que tots ells están sacrificats al interés egoista d' unas quantas industrias privilegiadas; y que, per dita rebaixa, tots van á esser favorecuts.

Donchs bé: á eixos mateixos interessos apel·la lo *Instituto de Fomento*. Que se sá-piga quals y quants son los rams de la producció nacional amenassats per la reforma que ab tant empenyo 's pretent.

Productos de l' Agricultura (directament amenassats). Blats y farinas.—Arros y los

demés cereals.—Olis.—Aygwardents.—Bestiá cavallar y de cerda.—Mantegas.—Aus de corral.

Productos industriales, relacionats ab l' Agricultura. Midó.—Sabó.—Candelas esteáricas y de cera.—Licors, cervesa y sidra.—Conservas alimenticias, embutits.—Pastas pera sopa, gatletas, etc.

Productos de altres varias industrias, arts y oficis. Saladuras y escabeix de peix.—Xocolate y confituras.—Obras de marmolista.—Barrets y gorras de totas classes.—Robas fetas.—Guants.—Calsat.—Articles del art de guarnicioner y talabarter,—Pasamaneria.—Ebanisteria y tota classe de mobles de fusta, ja enormement perjudicats.—Ferreteria, cerralleria y demás produccions de ferro y altres metalls.—Paper d' escriurer, fumá, y embalar, y 'ls pintats pera vestí habitacions.—Vidres y cristalls.—Pisa y porcelana.

Altres rams de fabricació. Ataca també, la pretinguda reforma, directament á la metalúrgia en general y á la fabricació de ferros y acers en particular; y per últim, á las industrias de filats y teixits de cutó, de llana, de llinet y cánem, grants consumidores de productos indígenas y exótichs, y tan interessant pera lo progrés de l' Agricultura y del tráfeh de bestiar.

Veus aquí, en breu estracte, los rams de producció quals articles, senyalats ab las lletras *a* y *b* en lo Arancel vigent, tenen de sufrir rebaixas d' *un tres á una meytat* y fins $\frac{3}{4}$ dels drets establerts actualment pera las nacions convingudas.

Eixas son las *industrias privilegiadas*, que 's vol reduir á la impotencia en benefici de la producció extranjera.

Pero hi há més; ab eixa reforma irrissiblement dita *lliberal*, no sols s' atenta á l' existencia de las nombrosas industrias indicadas, sino que també impossibilita lo progrés de las demás, y s' ataca al Comerç en sos fonaments, arrebatant, per altre part, á l' Agricultura sos consums y condemnantla á portar ella sola tot lo pés de las càrregas públicas.

Los que demanan aqueixas reformas, in-

vocant los interessos generals del país, son los mateixos que volen la supressió del dret diferencial de bandera en las Antillas, y tractats de comers pera afiansarlas.

Devant del gravíssim perill que amenassa á tots los interessos del país, lo *Instituto de Fomento* creu cumplí un dever de patriotisme al fer una crida als espanyols amants del treball, pera que per tots los medis legals s' oposin al plantejament de la base 5.ª de la ley d' Arancels de 1869.

Barcelona Mars de 1869.

Joseph Ferrer Vidal, President.—Joseph Pujol Fernandez.—Mariano Parellada, Vice-presidents. — Francisco Masó. — Pelegrí Marqués.—Anton Bastinos.—Ramon Soriano.—Manel Feliu y Coma.—Joaquim Parellada.—Jaume Carreras.—Emili Junca-della.—Ernest Tous.—Joseph Gassó.—Teodor Bosch.—Benet Malvehy.—Llorens Baladia.—Lluís Alomar.—Joseph Maria Cornet.—Anton Rocamora.—Andreu Sard.—Camilo Fabra.—Ramon Romaní.—Anton Bonastre.—Joseph Tondo.—Bruno Cuadros.—Joseph Caralt Matehu.—Pere Estasén.—Francisco J. Orellana, secretari.

JURAMENT.

L' ausencia mata.

—No 'm deixau desesperada,
no 'm tingau mes enganyada,
mariner, bon mariner!

Si partiu..., ni goso á dirho!...
ja ma mort tristeta oviro...
sens vos viurer...! no pot ser?

Si 'm voleu com jo os estimo;
si tant vos plau lo meu mimo;
si os alegra mon mirar,
no deixeu, no, aquesta platje;
no emprengueu aqueix viaje,
puig l' ausencia 'm pot matar.

¿Pot viure acás l' auclleta

dins son niu tota soleta
sens l' amor del aucllet?
¡Cóm viurá la marinera
sens la companya hexissera
de son aymat mariner!—

Axis diu una nineta
com la neu pura y blanqueta,
mes rosseta qu' un fil d' or,
á un mariné abrassada,
en la platje anomenada
«La Platje de la tristor.»

—No temau!... ell li contesta,
sols aquest viatge 'm resta
fer per forsa sobre 'l mar.

Jo per vos, no tinch grandesas,
'llá de 'n 'llá sobran riquessas...
¡oh!... las tinch d' aná á cercar!

—¡Ay bon Déu!... no hi ha esperanga!...
¿perqué voleu ab recansa
aná á cercar lluny de mí,
tresors, que á la fí res valen,
tresors que jamay s' igualen
ab l' amor que os guardo aquí?

¿Es pretest per aburrirme?
—¡Oh!... no vulgau afligirme!...
subjecteu vostre rahó.
Dintre un any fina 'l viatge,
dintre un any, en eixa platje
vos abrassará 'l patró.

¿Perqué ploreu entristida
bella il·lusió de ma vida,
únich consol del meu cor?
—Pensaments que m' alegraban
al vostre costat, s' acaban,
sols per mí hi haurá tristor.

—Jur' tornarvos l' alegría
dintre un any, estrella mia;
vos ho jur; he de tornar.
¿Veyéu eix' ona? miraula,
si no cumplo ma paraula,
axis me puga dragar.

—Mes... ¿si al retorn del viatge

me trobeu sobre la platje
morta, de dolor, pot ser?
—Allavors... tomba sagrada
me darà la mar salada!...
—Déu no ho vulga, mariner!

Han passat dias y dias
sufrint la nina agonías,
¡y no torna 'l mariner!...

Tots los jorns aquella nina
vers la platja s' encamina
tot dient: ¡avuy pot ser!...

Mes ay!... ella be procura
distingir en la planura
la barca de son aymat;
mes la nit se n' es entrada,
y la barca benhaurada
ay!... encara no ha arribat!...

Tot un any trista, soleta
va pasá' en llanto desfeta
mirant sempre á dintre 'l mar;
y al finar lo postrer dia,
¡sobre la platje 's moria
ja cansada d' esperar!!

L' endemà de matinada
una barca empavessada
venir vers la platje 's veu;
Lo patró que la comanda
entonant bella corranda
dalt de proa está de peu.

Miran terra, 's desespera,
y enutjat diu:—No m' espera!...
per San Telm!... ¿qué passa aquí?
¡Oh sil... sil... sobre l' arena
ja la veig!... pobreta nena!...
prou coneix son faldell!...

Y volant prop d' ella corra
y diu:—¡Malhaja la sorra
ahont lo meu peu s' enfona!

Y al trobarla ja sens vida,
¡Mortall!... diu!... sort malahida!...

ja estich de sobras al mon!

Yo 't portaba l' alegría
que vaig jurarte aquell dia,
y ha sigut lo teu torment!...

Sens ton amor, no puch viure,
¡Onas del mar, aculliumel!...
cumplo axís mon jurament!!

Y foll d' amor, va tirarse
dintre 'l mar que va tencarse
¡ay!... per ell lo colp postrer,
y al fons de la mar salada
va trobar tomba ignorada
lo cos d' aquell mariner!

R. ROIG FERRÉ.

DECEPCIÓ.

(DE V. HUGO.)

Ans que mas cançons amadas
tan tendres y perfumadas
del mon sufrissen l' afront;
lluny dels que las desprecian
¡quán ufanasas florían
apomadas en mon front!

Del arbre avuy arrancadas,
flors per l' aguiló esfulladas,
ruinas del pensament,
rodau per terra espargidas
de fanch y de pols marcidas
á pler de l' ona y del vent.

Jo, com arrugadas fullas,
miro eixas tristas despallas
correr per lo sol pelat,
y com trepitja y baldona
la multitud ma corona,
rihent del arbre esfullat!

EUSEBI CORT

CALENDARI DE LA SETMANA.

Dia 27.—Dium. *IV de Quaresma*. Santa Lidia mr.—*Anima*.

Dia 28.—Dill. S. Sixto III papa y cf. y Sts. Cástor y Doroteu mrs.

Dia 29.—Dim. S. Eustasi ab. y S. Bertoldo cf.—*Anima*.

Lluna nova á las 10 horas y 41 ms. de la nit en *ARIES*.—*Revolt*.

Dia 30.—Dimec. S. Joan Climach ab.

Dia 31.—Dij. Sta. Balbina vg. y mr. y lo beato Amadeu de Saboya.

Dia 1.—Div. Sta. Teodora y S. Venanci mrs.—*Abs. de carn*.

Dia 2.—Dis. S. Francisco de Paula fr. y Sta. Maria Egipcíaca.—*Ordres*.

REGISTRE CIVIL DE VALLS.

Defuncions y naixements haguts desde las dotse del dia 19 á las dotse del dia 26 Mars de 1881.

NASCUTS.

Homes.	2	}	4
Donas..	2		

MORTS.

Homes.	2	}	4
Donas..	2		

DIFERENCIA 0.

CORREUS.

ENTRADAS.

De Tarragona, Barcelona, Valencia y sas líneas á las 12 del mitj dia.

De Lleyda, Madrit y Nort d' Espanya á las 5 y 15 minuts de la tarde.

SORTIDAS.

Pera Tarragona y demás á las 2 y 15 minuts tarde.

Pera Lleyda y demás á las 9 y 15 minuts mati.

NOTA.—La correspondencia se recull dels bucons dels estanchs tres cuarts d' hora abans de la sortida y del buson principal á las 9 mati y 2 de la tarde.

COMUNICACIONS.

COTXES DE TARRAGONA.—Surten á las 6 y mitja del mati y 2 de la tarde. Arriban á las 9 del mati y 5 y mitja tarde.

COTXE DEL VENDRELL.—Surt á las 2 de la tarde; arriba á las 12 mitj dia.

COTXES DE VALLS Á LA PLANA.—Surten: pera Reus y Tarragona á las 7 mati y 2 de la tarde; pera Lleyda á las 9 mati y 5 de la tarde. Arriban á Valls á las 9 mati y 5 y mitja horas tarde los del nort; y á las 12 horas mitj dia y 8 del vespre los del tren de Tarragona.

EXTRACTE DEL MERCAT.

<i>Esperit de vi</i> 35° xeressana.	90	duros.
Id. <i>industria</i> 35° id.	81	id.
Id. <i>brisa</i> 35° id.	72	id.
<i>Refinat.</i> carga.	26	lliuras.
<i>Holanda.</i> id.	22	id.
<i>Anissat doble</i> 30° id.	25	duros.
Id. <i>prim</i> 17° 1/2 id.	14 1/2	id.
<i>Vi negre</i> superior id.	37	pessetas.
Id. id. ordinari id.	30	id.
Id. <i>blanch.</i> id.	17	id.
<i>Mistela negra</i> id.	57 1/2	id.
Id. <i>blanca.</i> id.	37	id.
<i>Oli</i> 1. ^a cortá.	á 12	ral.
Id. comú. id.	11 á 11 1/2	id.
<i>Sabó.</i> arroba.	24 á 23	id.
<i>Cànem</i> del país. id.	40 á 48	id.
Id. de Russia. id.	36 á 40	id.
<i>Garrofas.</i> quintar.	24 á 23	id.
<i>Farinas</i> 1. ^a arroba.	á 19	id.
Id. 2. ^a id.	á 17 1/2	id.
Id. 3. ^a id.	á 14	id.
<i>Segó</i> cuartera doble.	á 20	id.
<i>Blat bó.</i> cuartera.	á 74	id.
Id. comú. id.	á 64	id.
<i>Ségol.</i> id.	á 41	id.
<i>Ordí.</i> id.	á 27	id.
<i>Civada.</i> id.		id.
<i>Vessas.</i> id.	á 36	id.
<i>Moresch.</i> id.	á 32	id.
<i>Favons.</i> id.	á 33	id.
<i>Guixas.</i> id.	á 32	id.
<i>Llobins.</i> id.	á 34	id.
<i>Fasols.</i> id.	á 86	id.
Id. estrangers. id.	á 60	id.
<i>Sal</i> granada. quintar.	á 6	id.
Id. molta. id.	á 8	id.

ESPECTACLES PÚBLICS.

TEATRE. — *Funció per' avuy.*

LA PASSIÓ Y MORT

DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST.

VALLS: — Estampa de Francisco Pellisser.